

Békeharang.

Megjelenik minden hó 1.-én és 15.-én.

Előfizetési díj egész évre: 1 korona.

Vallás és élet.

Általában sokkal jobban el vagyunk foglalva, semhogy törődnénk azzal, vajjon egyezik-e életünk a vallásunkkal? Nem-e hívnek csak keresztényeknek, de életünk emellett talán pogány? De azok is, akiknek elegendő idejük volna, sokkal jobban beleélték magukat jelenlegi szokásaikba, semhogy akármi okból valami változást kívánatosnak tartanának. Végre, a vallásról annyira elterjedt az a közfelfogás, hogy nem más, mint bizonyos szertartások és szent szokások megfigyelése, hogy aki valami mást mer mondani, azt mint kellemetlen újítót közmegegyezésben részéltik. Modhatjuk tehát bátran, miszerint általában azt tartják, hogy ne keverjük össze a vallást az élettel. A vallás valami és az élet más valami. Az élet sokkal komolyabb és nehezebb, semhogy a vallást bele vihetnők. Hogyan lehet meg a kereskedő, ha mindig igazat mond? Hogy lehetséges az emberben a bűnös hajlamokat mindig féken tartani? A szem, a fül, a szív mind megkívánják a magukét. Ki vonná meg tőlük azt, amit kívánnak? Tehát hadd maradjon a vallás vasárnapi foglalatlanságnak, míg a többi napon éljünk a pillanat szükségére szerint szabadon!

Ezek az általában elfogadott elvek. És talán nem is jutna eszünkbe, hogy egy pillanatot is eltöltsünk velük, ha nem volnának sok esetben keresztények azok, akik ily elveket vallanak. A keresztény elvek forrása a Szentírás. Tehát, aki kereszténynek nevezeti magát annak nincs joga a Szentírással szembe helyezkedni. Aki nem akarja, vagy megveti a Szentírást az vonja le magának ebből a következményeket és vallja meg nyíltan és bátran, hogy ő nem keresztény! De mivel még általában sokan vannak, akik nem is gondoltak arra, hogy az ő vallásuk nem egyezik meg életükkel, azért hívjuk fel a figyelmet ma arra, amit János apostol mond: „Aki-ben megvan a reménység Ő iránta, az mind megtisztítja magát, amiképen Ő is tiszta!” Ez a kereszténység. Mennyivel másképen hangzik ez, mint amit általában hallunk, mint azt fentebb is érintettük. E kijelentésben van valami, ami a mindennapi életre vonatkozik, nem csak a vasárnapra. Egy lelki tisztálkodásról van szó,

amelyet nem csak hébe-korba végezzünk, hanem állandóan és szünet nélkül, amíg a célt, az Ő tisztségét el nem értük.

Világos, hogy ez a lelki munka éppen úgy erőbe kerül, mint akármilyen más munka. Ez mindenek előtt megkívánja a lelkiállapotunkkal való foglalkozást. Törődnünk kell nem csak testünkkel, de lelkünkkel is. Hamar szemben fogjuk találni magunkat sok bűnnel, gyengeséggel, mulasztással. És itt kezdődik a munka, a keresztény mindennapi munkája.

Az eszközök, melyeket használni fogunk e tisztálkodásban maguk ajánlják fel magukat. A Szentírás buzgó olvasása az első ilyen nélkülözhetetlen eszköztünk lesz. Mí-módon ismerjük meg lelkünk állapotát, ha nem olvassuk a bibliát? A biblia fogja egyedül megmondhatni kinek-kinek azt, hogy mire van szükség lelkének!

Egy másik eszköztünk lesz a hívők közössége. A hasonlóan gondolkodó emberek mindig egyesültek. Így van ez a világi dolgokban is. Még a külön-külön szakmák szerint is egyesülnek az emberek. Miért? Mert így sikeresebb munkát remélnék elvégezhetni. És ez így is van és pedig a keresztény életben is. Minél buzgóbban látogatjuk a hívők gyülekezetét, annál eredményesebb lesz küzdelmünk. A hirdetett Ige, a kölcsönös bátorítás, a közös ima, mind a keresztény közösség nyújtotta nélkülözhetetlen kincsek a keresztény életben.

Végre említsük meg az imát. És pedig az ima ama módját, amelyet az Úr a „rejtett” imának nevez. Ha a lélek elzárkózik a világ zajától és általában minden zavaró zajtól és úgy keresi az Úr orcáját. Aki ezt az imát elhanyagolja az nem fog eredményt elérni a lelki megtisztulás terén! Tehát fel munkára! „Aki-ben megvan a reménység Ő iránta, az mind megtisztítja magát, amiképen Ő is tiszta!”

Küldd el . . .

Rüldd el Atyánk Lelkedet,
Lágyítsd meg a szíveket,
Töltsd be kegyelmeddel,
Hogy a hit éledjen.
Istenünk, légy velünk!

Földi jókat megvetni,
Égieket szeretni,
Mutass nekünk utat,
S hogy feltaláljuk azt
Istenünk, légy velünk!

Világosítsd elménket,
Hogy érthessük Igédet,
S lelkünk üdvössége
Legyen Igéd fénye.
Istenünk, légy velünk!

Bátorítsd a csüggedőt,
Adj szívébe új erőt,
Órizz elbukástól,
Megtántorodástól.
Istenünk, légy velünk!

Kit szorongat a bánat,
Ki sírásban elfáradt,
Vigasztaló Lélek
Ismerjen fel Téged.
Istenünk, légy velünk!

Minden jónak kútfeje,
Megtérőknek ereje,
Add, hogy ismerhessünk,
Mindig dicsérhessünk.
Istenünk, légy velünk!

Kádár Imre.

Augusztin ébredése és megtérése.

Augusztin (Ágoston, híres egyházatyja), a kegyes *Monika* fia, ifjú korában igen eltévelyedett. De anyja nem szünt meg érte fohászolni, őt kérni és meginteni, hogy lelkének üdvösségét keresse. De minden hiábavalónak látszott lenni. Később, mint az ékes szólás tanárát *Milánóba* hívták meg és Isten, aki az ő lelkének is békességet kívánt adni, itt előkészítette megmentését.

Milánóban megismerkedett Augusztin a kegyes életű Ambróziusz püspökkel, akihez nagy tudománya és ékesszólása miatt igen vonzódott. Az igazság ereje, amely Ambróziusz prédikációit kísérte, mindinkább behatolt szívébe és Augusztinban felébredt a vágy Isten közössége után. Augusztin egész lelke sóhajtott: „*Kicsoda szabadít meg engem e halálnak testéből?*” — és a megmentés órája elközelgett. A rég elfelejtett bibliát most ismét kezébe vette, olvasta, imádkozott és vizsgálta szívében. Végre szemei megnyitultak és elkezdé látni az Atya egyszülöttjének dicsőségét, aki teljes vala kegyelemmel. Az Üdvözítő meg-

tetszett neki, szavai a szívébe vésődtek, és megbizonyosodott felőle, hogy Ő az út, az igazság és az élet; de hogy magát egészen átadja neki és a keskeny ösvényre lépjen, arra nem érzett magában még elegendő erőt. „Az akaratomat”, mondja „az ellenség fogva tartotta és láncot kovácsolt belőle, mellyel engem körül fogott. Ugyanis a felforgatott akaratból keletkezik a gonosz vágy és mialatt a gonosz vágynak szolgálunk, keletkezik a rossz szokás és ha a szokásnak nem állunk ellen, előáll a szükségesség. Mint erős gyűrűvel, úgy tartott fogva a kemény szolgaság. A bennem most keletkezett akarat, Neked örömmel szolgálni és Benned gyönyörködni, oh Isten, Te egyetlen legnagyobb gyönyörűség, nem volt még elég erős, az előbbit, amely idővel megerősödött, legyőzni. Így két akarat volt bennem, egy öreg és egy új, amaz testi, ez lelki, amelyek egymással harcoltak és egyenetlenségükkel lelkemet tépdesték”.

Ebben a lelki hangulatban, mély benyomást tett reá, egy jámbor öreg embernek, *Simplicián*nak elbeszélése egy tudós pogánynak megtéréséről, aki azelőtt a pogányság védelmezője volt. Később hallott Szent *Antal*nak és két más személynek nagy önmegtagadásáról, akik minden tisztességet és pompát feláldoztak Krisztusnak, hogy csak neki szolgálhassanak. „*Mi az?*” kiáltott fel, *Alipiusz* barátjához fordulva, akinek szívében egészen kiüríté, „*hogy tanulatlan emberek összeszedik magukat és megragadják a menyországot és mi minden tudásunkkal pedig a bűn saráiban hempergünk!*” E pillanat döntő volt. Hirtelen otthagyta barátját, kiment a kertbe és miután a bensőjében a küzdelem mind nagyobb lett, mert a szívében újabb meg újabb bűnök támadtak fel és léptek megrendült lelke elé, térdre borult egy fügefafa árnyékában és könnyíteni próbált szorongatott szívében e szavakat rebegetni: „Uram, meddig, meddig Uram fogsz még haragudni! Ne emlékezzél, oh Uram, nem emlékezzél, korábbi bűneimre! Meddig? Meddig? Holnap és újra holnap? Miért nem most?” — Így imádkozott ő és keservesen sírt. Ekkor hallotta egyszerre, mintha egy gyermekhang sokszor ismételte volna e szavakat: „*Vedd és olvasd!*” Elhalványult, gongolkodni kezdett azon, hogy gyermekek mondják-e talán valamely játékban e szavakat, de nem emlékezett rá, hogy valaha ilyet hallott volna. Ekkor visszafojtotta könnyeit, felugrott és úgy magyarázta e szavakat, miszerint Isten akarja mondani neki, hogy olvassa el ama részt a felgördülő könyvből, amelyre először szemei irányulnak. Hasonlóan hallott már másoktól. Visszasietett barátjához, mert ennél feküdt bibliája. Feltárta és ama szavak, melyekre először pillantott, a következők voltak: „*Nem dobzódásokban és részegségekben,*

nem bújjalkodásokban és feslettségekben, nem versengésben és irigységben: Hanem öltözzétek fel az Úr Jézus Krisztust és a testet ne tápláljátok a kívánságokra." (Rom. 13, 13. 14.) Itt abbahagyta az olvasást. Többre nem volt szüksége. Megértette, hogy az Úr mit akar neki mondani. Nyugalommal mutatta meg a helyet *Alipiusznak*. Ez elolvasta, de még a következő szavakat is: „*A hitben erőtelet fogadjátok be!*” (Rom. 14, 1.) amely szavakkal önmagára célzott. Barátjával azonnal elhatározta, hogy a bűn kötelekeiből kiszabadítja magát és a világtól elfordul és magát teljesen az Úr szolgálatára szenteli. Mindketten *Monikához* siettek és mikor vele szándékukat közölték, újjongott és dicsőítette. Azt, aki véghetetlen bőséggel mindeneket megcselekedhetik, feljebb hogy nem mint kérjük vagy elgondoljuk.

Augusztin, anyja öröme, aki így még megélté imádságának meghallgattatását, 387-ben, husvét vasárnapján részesült a szent keresztségben és pedig nyilvánosan, az egész gyülekezet újjongása mellett. Később, miután hazájába visszatért, püspökké választották *Kartagóban*, észak Afrikában, ahol számos éven át gazdag áldással kísért munkát végzett és a keresztény egyház tagjaira nagy befolyást gyakorolt.

Szerkesztői rovat.

Drum Ilánder tizedes a harctérről küldött legutóbbi lapján közli velünk, hogy megbetegedett. A téli hadjárat szenvedelméi következtében meggyengült szervezete, amely a korán beállott zord időjárás ellen nem igen tud védekezni. Így, mint írja, most már alkalmasint valamely kórházban helyezték el. Kérjük az Istent, hogy Drum testvérünket mielőbb gyógyítsa meg, hogy a háború után teljes egészségben beállhasson az evangéliumi munka szolgálatába, mint prédikátor.

Schüszler Dániel, az ezüst vitézségi érem tulajdonosa, újvidéki testvérünk az északi harctéren súlyosan megsebesült. Combjában törést szenvedett és balkarján és egyebütt számos sebet kapott. Mindezt egy közvetlen közelében felrobbant gránát okozta. Schüszler testvérünk jelenleg *Lembergben* van kórházban, ahol gondos ápolásban részesül. Valamennyi testvéreinket köszönti. Foglaljuk őt is a többi szenvedő testvéreinkkel együtt imáinkba, hogy az Úr megtartsa őket és mielőbb örömteljes viszontlátásban legyen részünk.

Kreutzer Károly, a csász. kir. posta tisztviselője, a bécsi gyülekezetünk tagja hivatala érezvén magát az Úr szolgálatára,

belépett az evangéliumi munkába. Mint ez a metodista egyházban szokásos, előbb mint segéd fog munkálkodni. Mint ilyen már is kiküldetett a *verbázi* gyülekezethez, amelynek lelkésze, mint múlt számunkban is közöltük résztvesz az északi harctéren folyó nagy küzdelmekben, mint a táborig tüzérség első osztályú őrmestere a törzsnél. **Kreutzer** testvérünket szeretettel köszöntjük körünkben és kívánjuk, hogy Isten gazdag áldása koronázza munkáját!

Órlási kitarításra van szükségük katonáinknak a harctéren. Különösen mostanában beállott északon az esős időszak. Mint *Jakob Károly* hadapród, szenttamási testvérünk közli, olykor napokig kell a katonáknak mély sárban gyalogolniok. Elképzelhetjük, hogy mily súlyos feladat már ez is. De ha aztán sok nélkülözés és szenvedés után még az ellenséggel találkozhatnak! Mily testi és lelki harcokat vívhatnak meg ilyenkor. Kérjük a Mindenhatót, hogy ez a rettenetes ítélet mielőbb véget érjen. Ne feledkezzünk meg szüntelen fohászunk az Úrhoz a harctéren lévő testvéreinkért!

Az alvó csecsemő. Es 55, 8.

Egy kis faluban történt. A fiatal szabómester jókedvűen dalolva ült munkaasztalán. Az ének dudolgatása mellett a tü gyorsan mozgott kezében. Volt is oka a boldogságra. Alig néhány hete, hogy ifjú felesége gyermeket ajándékozott neki, amely az első volt. A kis fiú örömük és büszkeségük is volt. A gyermek szépen fejlődött idáig és mély álomba merülve feküdt bölcsőjében, a mely a szobában a kemence közelében állott. Ez alatt a boldog anya pedig kint a házi munkával volt elfoglalva. Időnkint az apa nézett a kedvence után, anélkül azonban, hogy ezáltal dalolásában vagy munkájában zavartatta volna magát.

Mi volt azonban az oka annak, hogy a mester éneke hirtelen megszakadt és a tü abbahagyta a munkát, mialatt sötét árnyék borult az arcára? Vajjon kívülről jött-e valami zavaró esemény, amely családi boldogságát háborgathatta volna, vagy talán a gyermek sírása zavarta meg munkájában és énekében? Egyáltalán nem! Hanem inkább minden külső ok nélkül, jókedvében, megmagyarázhatatlan lelki félelem vett erőt rajta, és az a biztos érzet töltötte be, hogy alvó gyermekét a bölcsőben nagy életveszedelem környékezi meg. Sőt még több, egy egész határozottan megérthető benső hang így szólott hozzá: „*Kelj fel azonnal és siess gyermekedet a bölcsőből kivenni!*”

A fiatal mester nem engedett azonnal e hangulatnak és hangnak. Észszerű érvekkel

iparkodott önmagát megnyugtanni. Hisz a gyermek még mindig nyugodtan és édesen aludt ágyacsájában, a szobában sem mozdult meg semmi, az utcán is minden csendes volt. Mely oldalról fenyegethette a gyermeket életveszedelem? Csupán üres képzelődésnek kellett lennie, amely szükség nélkül okozott neki lelki fájdalmat és ezt nem akarta urrá lenni hagyni maga felett. Ezért a tüt ismét mozgásba hozta és a sajátságos módon megzavart dalt is újra megkezdte. Azonban csak néhány pillanatra, mert nem sokáig tudott nyugodt maradni. A belső hang sokkal érthetőbben, mint az imént újra súgta neki: „Sietve kelj fel és vedd ki gyermekedet a bölcsőből!” —

Ismét abbahagyta az apa munkáját és az ének is elhalt ajakán. Figyelmesen körülnézett a szobában és vizsgálta azt, majd felkelt asztalától és a legszélsőbb zugát is megtekintette a helységnek. De mintán sehol sem látott valami okot a félelemre és a gyermek is nyugodtan aludt a helyén, balgaságnak tartotta azt, hogy egy üres képzelődés miatt ő gyermekét megzavarja és meleg ágyából felvegye. Ő tehát, anélkül, hogy ama hangra adott volna valamit, visszatért munkájához, bár a dalolástól teljesen elment a kedve.

Hiábavaló volt azonban mostani erőlködése is. Észszerű okoskodásával nem tudta elhallgattatni ama belső hangot. Néhány pillanat múlva még sokkal erősebben újra jelentkezett. Ellenállhatatlan erővel ragadta el

öt helyéről, mialatt szívében megszólalt a hang: „Kelj fel és siess gyermekedet a bölcsőből felvenni!” —

Most végre megtette azt, amit neki az óvó hang parancsolt. Hirtelen felugrott és a bölcsőhöz futott. A gyermekét felvette és visszasietett asztalához.

Alig hogy helyét elfoglalta, nagy ropogás támadt a szoba ama táján, ahol a bölcső állott. Az egész fedélzet, vakolat, mész és sár a farészekkel együtt mindenestül nagy robajjal lezuhant és a bölcsőt befedte törmelékkel. A gyermek bár felébredt a nagy zajtól és elkezdett sírni, mégis apja karjai között biztonságban volt. Mély megindulással szorította magához az apa gyermekét! Közben az anya is berohant a nagy zajra, halál sápadtan, mert már azt hitte, hogy az apa a gyermekkel együtt agyon lett zúzva. De mennyire örült, hogy mindkettőjüket épségben találta. Hívó szíve túláradt a hálaérzéstől Isten iránt, aki ily csodálatosan mentette meg ártatlan kis gyermekét!

Ez az esemény az apa szívében is változást idézett elő. Azelőtt idegenkedett feleségének kegyes érzületétől, de most maga is vallást tett Istenről, aki csodálatosan nyilvánkozta magát neki. Egy alkalommal e szavakkal adott kifejezést új meggyőződésének: „Most már tudom, hogy igazán Isten van az égben, aki mindent lát és mindent tud és aki a piciny gyermekeket is megőrzi, mint a biblia is tanítja.”

Methodista istentiszteletek tartatnak:

Budapest, VII., Rottenbiller utca 35.: Vasárnap d. e. 10 és d. u. 5 órákor, kedden és csütörtök este 8 órákor.

VI., Petneházy utca 25. (Angyal föld): vasárnap és szerdán este 8 órákor.

Bácsfeketehely, Petőfi utca 486.: Csütörtökön este 1/2 8 órákor.

Budakeszi: Vasárnap és Csütörtökön este 8 órákor.

Cservenka: Vasárnap d. u. 2 órákor.

Csuróg, Szük-utca 1211.: Vasárnap d. u. 8 és csütörtök este 1/2 8 órákor.

Kishegyes: Időnkint.

Kiskér: Vasárnap d. u. 2 és Szerdán este 8 órákor.

Kucora: Vasárnap d. u. 3 és Péntek este 8 órákor.

Kula: Hétfő este 8 órákor.

Nagyszékely: Időnkint.

Obecse, Mező utca 64.: Vasárnap d. e. 1/2 8 és este 1/2 8 órákor és Péntek este 1/2 8 órákor.

Óker: Időnkint.

Ósóné: Vasárnap d. e. 9 és este 7 órákor.

Szeged: Időnkint.

Szeghegy: Vasárnap d. e. 1/2 9, d. u. 2 és este 1/2 8 órákor; Kedden este 1/2 8 órákor.

Szenttamás: Vasárnap d. e. 1/2 10 és este 1/2 8 órákor.

Szerda és Csütörtök este 1/2 8 órákor.

Tiszkálmánfalva: Vasárnap d. e. 9 és este 1/2 7 órákor;

Szerdán este 7 órákor.

Újszivácz: Vasárnap d. e. 9 és este 7 órákor.

Újverbász, Rákóczi F. út 436.: Vasárnap d. e. 1/2 10 és este 8 órákor; Szerdán este 8 órákor.

Újvidék: Jenőherceg utca 5.: Vasárnap d. e. 10 és este 1/2 8 órákor; Csütörtök este 8 órákor.

Szeretettel meghívjuk! Mindenkit szívesen látunk!

Kiadja: a „Keresztény könyvesház” k. f. szöv. Budapest, VII., ker. Rottenbiller-utca 35. szám.

Felelős szerkesztő: **Jakob János, Újvidék, Jenőherceg utca 5.**

Nyomatott Boros György könyvnyomdájában Újverbáson.

Békeharang.

Megjelenik minden hó 1.-én és 15.-én.

Előfizetési díj egész évre: 1.korona.

Felelősség.

Felelőssé teszi-e az Írás az embert lelki állapotáért? Nemcsak a bűnöst, hanem a kegyest is. Egykor mindnyájan számot adunk arról, amivé lettünk.

Lehetséges-e ez? Tehetünk-e mi arról, hogy bűnösök gyanánt kerültünk ebbe a bűnös világba? Valóban nem. Ezt senki, az Írás se mondja. De igenis megkezdődik a felelősségünk ugyanabban a pillanatban, amikor akarni és nem akarni tudunk. Ez pedig már igen korán következik be. Már két-három éves gyermekektől kell hallanunk: „akarom“, „nem akarom“! Ha akarod a jót, vagy nem akarod a rosszat vagy megfordítva, ezért, bizonyára magad is belátod, felelőssé is vagy tehető!

Ebből következik, hogy az ember felelős azért is, hogy mily fokra süllyedt alá a bűn szolgátságában. Sokszor látunk száználomra méltó embereket, kik nézetünk szerint a legalacsonyabb fokra züllöttek le. Azt hínők, hogy ők nem tehetnek róla, hogy ennyire jutottak. De ez nem úgy van. Az ember maga intézi mintegy a lelki állapotának emelkedését vagy esését. Amint ma cselekszel, úgy fogsz holnap is. Vagyis, a mai cselekedetteddel irányítod már a holnapit is. A ma, alapja a holnapnak. Ha ma könnyelműen cselekszel és nem veszed komolyan szavaidat úgy holnap talán még nehezebb lesz számodra az igazság szolgálata. És viszont. Ha ma erősen eltökéled magad rá, hogy minden áron a szeretet törvénye szerint fogsz élni, úgy holnap már nem fog oly nehezedre esni, hasonló módon cselekedni. Tehát merőben tőlünk függ, hogy mivé leszünk, hogy mely fokra emelkedünk fel vagy esünk le.

Hát a viszonyok, melyekben élünk nem oldanak-e fel minket a felelősség alól? Nem-e születnek sokan oly rettenetes viszonyok között, hogy nekik képtelenséggé válik a jó cselekvése? Egyáltalán nem. Számos gonosztevő vallomása szerint, még a bűn fertőjében felnevelkedett ember is érzi, hogy választhat a jó és rossz között. Benne is él a lelkiismeret hangja, mely felemeli tiltakozó szavát minden egyes gonosz tett elhatározásakor.

Ha pedig az ember maga tudatában van annak, hogy amint a rosszat cselekszi, úgy a jót is tehetné: felelős is tetteiért. Bármily viszonyok között nevelkedik is fel tehát az ember, a szabad akarat bizonyos foka megmarad benne, amely kiinduló pontját képezi az erkölcsi élet fejlődésének.

„Valakinek sokat adtak, sokat követelnek tőle“ mondja Jézus. Ez világosan bizonyítja, hogy azoktól is számon fogja kérni az Úr cselekedeteiket, akik a kegyelem nagyobb fokát élvezik. Ugyanis sokan a kegyesek közül megállapodnak bizonyos fokon, azt hívén, hogy ők eléggé kedvesek lettek az Úr előtt. Ilyenek mindig a kisebbekkel, a gyengébbekkel hasonlítják össze magukat és ezekkel próbálják menteni magukat. És ez olykor sikerül is nekik. A Szentlélek megszűnik munkálkodni az olyanokban, akik így Neki ellenállanak. Tehát nem csak annak vagyunk magunk okai, ha süllyedünk, hanem annak is, ha nem emelkedünk. Ne okozz másokat, ha még oly kishitű, gyámoltalan és szűkmarkú vagy, mert egykor *magad* leszesz érte felelős. A lelkiismeret hangja tisztán mondja neked: „Hagyd abba most a munkádat és vedd elő az Írást“. Vagy: „Siess bevégezni ma a munkádat idején, hogy este elmehess az Úrnak jótéteményeit megköszönni, az Úrnak gyülekezetébe“. Vagy: „Isten az idén neked ötször annyit adott anyagiakban, mint az elmúlt évben, hát ne rövidítsd meg az Úrad szent ügyét és add meg az Úrnak az Ővét, az Ő mértéke szerint!“ Nem-e beszél így és hasonló módon hozzád egy belső hang gyakran? És ha megkeményited szíved, hiszed-e, hogy ezt nem éppen úgy fogja számon kérni tőled a Mindenható, akár csak a bűnöstől, az ő goromba, szembeéltő bűneit?

A felelősség megvan az egész vonalon. Fontold ezt meg jól. Ne elégedj meg bizonyos fokú tökélyvel, hanem gondold a célra, melyet elérni hivatva vagy. Ha állandóan lelkiismereted hangja szerint jársz el, meg fogod tapasztalni, miként segít az Úr tökélyről tökélyre, dicsőségről dicsőségre, míg el nem változol teljesen az Ő ábrázatára. És ha e célt el nem érnéd, mit gondolsz, kitől fogja ezt számon kérni Isten? Csakis tőled! Gondold nagy felelősségedre minden elhatározásodban!

Téged dicsérlek . . .

Téged dicsérlek
Én Uram, Isten,
A te szent műved
Ide lenn minden.

Ide lenn, ott fenn
Amerre látok:
Harmatcsepp, porszem,
Napok, világok.

Tied a halál,
Tied az élet,
Ura vagy minden
Nagynak, csekélynek.

Sietek Hozzád
Az ima szárnyán,
Atyám, fogadd el
Gyermeki hálám!

Endrődi Sándor.

A vak Isten oltalma alatt.

Es 55, 8

1809 április 23-án rettenetes napja volt a gazdag *Regensburg* bajor városnak, melyet az emberek bizonyosan nem egy hamar felejtettek el. *Napoleon*, a franciák akkori császára hatalmas hadsereggel vonult az osztrákok ellen. Magában *Regensburgban* a franciák és osztrákok nagy része összeköszött és keserű harcot vívott; a várost kifosztották és felgyújtották. Az uralkodó zavar, szükség és nyomorúságról nem tudunk magunknak fogalmat alkotni. Óriási kiterjedtségű tűz tombolt és az egész éjjel és a következő napon is pusztított még. Az éjjelt vakító fényével nappallá tette. *Regensburgban* 150, *Stedtendorfban* 95 ház porrá éget. De itt is Isten keze munkálkodott, mint azt sokan boldogan és alázatosan elbeszélték. A következő eset egyike a sok közül:

Amikor a tűz alább hagyott, egy napszámos háza romjait indult felkeresni; de nem könnyen érhetette célját, mert nemcsak a ház nem volt felismerhető, de még az utca sem melyben állott, mert a rettenetes tűz mint a halál mindent egyenlővé tett. Végre meggyőződött róla, hogy az a por rakás, mely előtt áll, volt az ő háza. Úgy látszott mintha teljesen leéget volna, csupán a kopasz falak állottak még. Nagy, három emeletes ház volt, számos bérlő lakott benne. Úgy a saját, mint az összes lakók szerencsétlenségét igen szívére vette; de leginkább elszomorította az a gondolat, hogy va-

lószerűleg el is égett valaki a tűzben és pedig valami *Diener Kunigunda* nevű szegény vak asszony, aki még hozzá süket is volt és aki öhozzá járt kosztba. Miután igen gyenge volt már, többnyire ágyban fektült szegényes, földszinti szobájában. A nagy ijedségben és zavarban senki sem gondolt rá és mikor később valakinek eszébe jutott, a tűz annyira tombolt már, hogy a házhoz nem lehetett közeledni. A napszámos tehát nem gondolt másra, mint hogy a szegény asszony bennéget és ez borzasztóan fájt neki. Már elporladt csontjait is elképzelte magának, melyeket a romok alatt meg fogtak találni. Két boltív alatt elhaladva szobája ajtaja felé közeledett. Csodálatára ez még teljesen ép volt. Felnyitotta és a belsőt is sértetlenül lelte fel. Gyorsan *Kunigunda* szobájába lépett és ott is mindent a régi rendben talált és a szegény asszony éppen imádkozott. Örömmel kiáltott fel: „Hála Istennek, csak hogy még életben találom; borzasztó bünsúly terhelte volna lelkemet ha maga elégett volna, anyókáim. Bocsásson meg nekünk, hogy ennyire meg tudtunk magáról feledkezni, de a félelem és zavar túl nagy volt és oly hirtelen tört reánk, hogy nem tudtunk magunkon segíteni.“ Ezalatt nem bocsátkozott tovább semmiféle beszédbe az ember, hanem sietett összeszedni, amit hamarosan elbirt és az asszonyt biztos menhelyre vezette. De itt is volt a legtöbb ideje, mert alig hogy kívül voltak az egész épületrész nagy robajjal összeomlott. Így szabadult meg *Kunigunda* másodszer is a biztos haláltól, mert a romhalmaz nagy tömege kétség nélkül összezúzta volna.

Mikor *Kunigunda* ismét a régi társaságban volt, elbeszélte élményeit. A tüzet persze nem látván, annak sercegését záporosónak tartotta. Később azonban óriási dörreket vett észre, ami annyira megrettentette, hogy a napszámos szobájába menekült, ahol a kályha alá bújt. De csakhamar itt is észlelte a nagy zörejt, amely az egyes falak és a tetőzet beomlása következtében keletkezett. Így a kemence alatt sem érezte magát jól és visszament a saját szobájába és Isten oltalmába ajánlva magát, lefeküdt ágyába. Most, hogy megtudta mi történt, maga is csodálatosnak találja menekülését és egyedül Isten kegyelmének tulajdonítja azt. Isten a tűzben is megoltalmazhatja az övéit és azért boldog az, kit Ő takar be megvédő szárnyaival. Ha még nem tudnád magad nála biztonságban, úgy siess Hozzá még ma. Ne várj addig, amíg a szükség kényszerít reá, hanem add át magad szabad elhatározással és szeretettel. Az Úr Jézus az út!

Szerkesztői rovat.

Dr. Nuelsen püspök búcsúzó sorokat küldött hozzánk, mielőtt az idei amerikai útját megkezdte. Talán még soha sem volt ilyen nehéz útja, mint ez. Már csak a külső helyzetre nézve is. Mennyi veszélyen kell keresztül mennie a tengeren, míg eljut az amerikai partokhoz. Ily körülmények között különösen kedves kötelességünknek fogjuk tartani azt, hogy megemlékezzünk róla könyörgéseinkben.

Az újabb sorozások alkalmával ismét számos testvérünk katonasorba került. Így mindjobban megfogyatkozik a férfiak száma a gyülekezeteinkben és a prédikátorok munkája pedig ugyan ily arányban megnövekszik. A legújabb hírek szerint az összes eddigi alkalmatlanokat is újra fogják sorozni, amikor is alkalmasint az összes prédikátorokat is besorozzák. Kérjük az Urat, hogy mindnyájan megtehezzük kötelességünket ezen komoly időben. Minél súlyosabbá válik a helyzet, annál inkább kell összeszednünk összes erőnket, hogy a kitűzött célt szem elől ne tévesszük. A terhekkol, melyek reánk nehezdednek, az Úr megadja a szükséges erőt is. Légy hű mind halálig!

Dr. Nuelsen J. L. püspök levele.

Elutazásom előtt szívem vágya testvéri üdvözlétemet kifejezni a magyarországi atyafiaknak. A nehéz, de egyúttal nagy időben, veletek éreztem, szenvedtem és imádkoztam. Ama nehéz teher, mely a háború révén reátok nehezdedt, az én lelkemen is fekszik. A sok hű és nemes testvéreink elvesztése, akik életüket adták oda a hazáért, mély fájdalommal tölti be szívemet. Naponta megemlékezem rólatok imáiban, hogy az Úr különösen segítse és vigasztalja meg azokat, akik a legdrágábbjukat áldozták fel a hazának. Vajha az Úr kegyelemben mielőbb végére juttatná e nehéz itélet időt és az Ő kegyelmi és szerető végzése teljesülne.

A távolban sem fogok megszűni, Rólatok megemlékezni könyörgéseimben.

Az idei utazásom nehezebb lesz, mint bármelyike azoknak, amelyiket eddig tettem. A jelen helyzet számos oly kérdést hozott előtérbe, melyek megoldása nem lesz könnyű. Így a magyar testvéreimeit is kérem emlékezzenek meg rólam és szereteteimről az Úr előtt. Boldogító tudat az, ha bizonyo-

sak vagyunk a felől, hogy egymásért kölcsönösen fohászkodunk.

Szives üdvözlettel maradok

Nuelsen J. L.

Krisztus mint misszionárius.

1. Krisztus a belmisszió szolgálatában állott, mikor Lázár házában volt.
2. A külmisszió szolgálatában állott, mikor a görögök tudakozódtak utána.
3. Városi misszionárius volt mikor Samáriában tanított.
4. Vasárnapi iskolai misszionárius volt, mikor a szent könyveket felnyitván Isten igéjét magyarázta.
5. A kicsinyek között végzett missziói munkát, mikor a karjaira vette őket, megölelte és megáldotta őket.
6. A szegények misszionáriusa volt, mikor a vak koldus szemeit felnyitotta.
7. A gazdagok között végzett missziói munkát, mikor betért Zákus házába.
8. Még a keresztfán is misszionárius volt, mikor a latornak megmutatta az utat a paradicsomba.
9. Az utolsó parancsa missziói parancs volt.
10. A hívő kereszténynek, ha Krisztust akarja szolgálni, a misszió szolgálatába kell állania.

Isten mindent jóra fordít.

Rendezés

Isten nem csak a napok és csillagok ezreit, nem csak a népek és emberek sorsát, hanem bűneiket és vétkeiket is úgy igazgatja, hogy az Ő üdvterveit meg nem semmisíthetik. Sőt sokszor úgy irányítja őket, hogy a rosszból már itt a földön jó származik.

Egy gazdag úrnő ezért bocsátotta el egyik szolgáló leányát mert az a gyanuja támadt ellene, hogy evőeszközöket lopott. Egy idő múlva kitűnt a leány ártatlansága de az úrnő elmulasztotta az elbocsátott leány becsületét helyreállítani, nem rosszakarattól, hanem inkább hanyagságból; nem tudta, hogy most hol tartzkodott. Évek multak. Ekkor az úrnő súlyosan megbetegedett és beteg állapotában, alvó lelkiismerete felébredt. A lelkész, akit e felől megkérdezett, nem tudta felmenteni, de megígérte neki hogy segítségére lesz az elmulasztott helyrehozásban. A rendőrség és táv-

irda segítségével hamarosan megtalálták a leány tartozkodási helyét. Az úrnő levelet irt neki, amelyben tőle bocsánatot kér és egy szép összeget is mellékel.

A levél valósággal megmentő gyanánt érkezett a címzetthez. A leány közben férjhez ment és özvegygé lett. Most több gyermekével a legválságosabb helyzetbe jutott és nem tudta a nyomorúságból hogyan szabaduljon. Ekkor érkezett meg a segély a fent vázolt módon. Az úrnő mélyen megindult, mikor mindezt megtudta. És az egyszeri adományt újabb segély követte, mert ezt Istentől reá ruházott kötelességének ismerte el. A szegény özvegyen és gyermekein ilyen módon gondoskodott az Úr.

Amit Istenem akar, történjék mindenkor.

Gyógyulós
Kühzelnek, a kegyes prédikátornak, aki a mult század végén a berlini Szt. Miklós

egyház diakonusa volt, makacs szembaja volt. Az orvosok, akikkel utoljára tanácskozott, kijelentették, hogy csupán azáltal segíthetnek még rajta, hogy az fél szemét operáció útján eltávolítják. Nehéz szívvel határozta el magát rá, hogy aláveti magát a műtétnek. Nem hitte, hogy túl fogja élni. Minél inkább közeledett a nap, annál nagyobb lett nyugtalansága. Az utolsó napon mély gondolatokba merülve ült szobájában, mikor egyszerre a tanulók kara elkezdé az éneket: *Amit Istenem akar, történjék mindenkor.* Ez ének, éppen ez órában, Istentől való üzenetnek tetszett neki és oly hatalmasan hatott szívére, hogy nagy könnyhullatással könnyített szívéen. — És ime, e hatalmasan kitörő könnyezés egyúttal fordulatot idézett elő szemében. Másnap reggel az orvos vizsgálat után, kijelentette, hogy az operáció felesleges mert a szemben, meglepő módon, a javulás biztos jelei észlelhetők. Így mentette meg Isten hű szolgálja szemét. —

Methodista istentiszteletek tartatnak:

Budapesten, VII., Rottenbiller utca 35.: Vasárnap d. e. 10 és d. u. 5 órakor, kedden és csütörtök este 8 órakor.

VI., Petneházy utca 25. (Angyalföld): vasárnap és szerdán este 8 órakor.

Bácsfeketehegy, Petőfi utca 496.: Csütörtökön este 1/28 órakor.

Budakeszi: Vasárnap és Csütörtökön este 8 órakor.

Cservenka: Vasárnap d. u. 2 órakor.

Csurog, Szük-utca 1211.: Vasárnap d. u. 8 és csütörtök este 1/28 órakor.

Kishegyes: Időnkint.

Kiskér: Vasárnap d. u. 2 és Szerdán este 8 órakor.

Kucora: Vasárnap d. u. 3 és Péntek este 8 órakor.

Kula: Hétfő este 8 órakor.

Nagyszékely: Időnkint.

Óbecse, Mező utca 64.: Vasárnap d. e. 1/28 és este 1/28 órakor és Péntek este 1/48 órakor.

Ókér: Időnkint.

Ósóné: Vasárnap d. e. 9 és este 7 órakor.

Szeged: Időnkint.

Szeghegy: Vasárnap d. e. 1/29, d. u. 2 és este 1/28 órakor; Kedden este 1/28 órakor.

Szenttamás: Vasárnap d. e. 1/210 és este 1/28 órakor. Szerda és Csütörtök este 1/28 órakor.

Tizsakalmánfalva: Vasárnap d. e. 9 és este 1/27 órakor; Szerdán este 7 órakor.

Újszivác: Vasárnap d. e. 9 és este 7 órakor.

Újverbász, Rákóczi F. út 496.: Vasárnap d. e. 1/210 és este 8 órakor; Szerdán este 8 órakor.

Újvidék: Jenőherceg utca 5. Vasárnap d. e. 10 és este 1/28 órakor; Csütörtök este 8 órakor.

Szeretettel meghívjuk! Mindenkit szívesen látunk!

Kiadja: a „Keresztény könyvesház“ k. f. szöv. Budapest, VII., ker. Rottenbiller-utca 35. szám.

Felelős szerkesztő: Jakob János, Újvidék, Jenőherceg utca 5.

Nyomatott Boros György könyvnyomdájában Újverbászon.